

/ amenaça de ruïna /

LA FAMÍLIA IMPERFECTA

Encara que la cultura i la societat vulguin presentar la institució familiar com un refugi idíl·lic, la literatura s'ha encarregat d'entelar l'escena perfecta. Cynthia D'Aprix Sweeney, a 'Tot queda en família', és l'última que aprofundeix en les seves misèries

JENN DÍAZ

Encara no ha fet els 30, però ja és molt més que una promesa de les lletres espanyoles. La seva última novel·la és l'excel·lent *Mare i filla*.

La família és un niu de perversions. Aquesta cita de Simone de Beauvoir podria ser perfectament el resum, molt breu, de la novel·la de Cynthia D'Aprix Sweeney. Hi ha família, hi ha perversions... i també hi ha un niu,

que és l'herència familiar que posarà contra les cordes els germans Plumb. La història és senzilla: un accident fa saltar pels aires els diners amb què la família comptava per desfer-se de les segones hipoteques, els capritxos i el nivell de vida que han triat però que no és, evidentment, el que els correspon. Sembla senzilla, però l'autora no ha volgut que ho sigui. L'herència i l'accident de Leo, el germà dominant, el narcisista encantador, com el descriu l'autora, només són les excuses necessàries per apro-

fundir en la família, en els tabús, els secrets, les manies i, en definitiva, la incompatibilitat d'un grup de persones que per llaços de sang estan obligades a entendre's.

Encara que la cultura i la societat s'entesten a presentar-nos la família com un lloc idíl·lic on refugiar-se, la literatura s'ha encarregat d'entelar l'escena perfecta. La relació entre els germans, els diners pel mig, els conflictes maternofilials, la falta de comunicació i la convivència ajuden Cynthia D'Aprix Sweeney a dibuixar

Cynthia D'Aprix Sweeney
Tot queda en família
Traductor
Amsterdam
Mar Albacar i Morgó
368 pàgines
21,90 €

en cada un dels seus personatges, fins i tot els més secundaris, molts dels pecats familiars més freqüents.

Leo, Melody, Jack i Bea són personatges imperfectes d'una família imperfecta, que cometen errors, que són envanits, mentiders, i la majoria del temps, cretins. Les expectatives que tenien sobre les seves vides els han anat traint al llarg del temps, però encara no estan disposats a renunciar a tots els seus capritxos. Per això han centrat totes les seves esperances en l'herència, que només podran tocar quan la

ÁLVARO MONGE

germana petita compleixi 40 anys. Com a *Departament d'especulacions*, de Jenny Offill, el nucli sagrat de la família es va ensorrant fins que no en queda res, i els personatges només poden buscar on no han buscat abans. En aquest cas, s'han de començar a plantejar alternatives a l'herència, perquè un accident de Leo els ha arruïnat. Jack haurà de fer front a les seves mentides amb el seu marit (Cynthia aprofita per aprofundir en l'amor homosexual), Melody haurà d'acceptar que fugir del model familiar de la seva mare l'està despistant del que havia esperat d'ella mateixa com a mare i esposa (Cynthia aprofita per parlar de com les tres generacions d'una família —àvia, mare, fi-

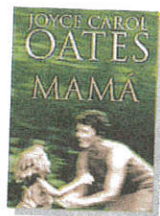
LA NOVEL·LA ÉS UN BON CATÀLEG DE VÍCTIMES DELS LLAÇOS FAMILIARS I LES EXIGÈNCIES SOCIALS

lla— i les seves incongruències fan tremolar les conviccions), Leo haurà de fugir de si mateix, la persona que més li agrada al món (Cynthia aprofita per prendre-li els luxes i els privilegis a un home ben considerat, i el deixa nu davant els altres) i Bea haurà de desmitificar el seu germà i centrar-se en ella mateixa (Cynthia aprofita per parlar de la idealització familiar i de com ens lliga a l'hora d'enfrontar-nos a la realitat).

EL DESCANS DEL PERDEDOR

L'agent de la nord-americana va decidir enviar a les editorials la novel·la després del pont d'Acció de Gràcies, quan més que mai les novel·les sobre conflictes familiars tenen un bon

EMBOLICS DE FAMÍLIA

Mamá

Joyce Carol Oates (2009)

«Aquesta és la història de com trobo a faltar la meua mare», arrenca Oates. I de com la seva mort ho canvia tot.

Mirall trencat

Mercè Rodoreda (1974)

Tres generacions d'una família de Sant Gervasi, amb la matriarca Teresa Goday com a eix.

Los parentescos

C. Martín Gaité (2006)

Baltasar recorda com va ser la seva infància a Segòvia, l'obra pòstuma de la brillant autora.

Correr el tupido velo

Pilar Donoso (2010)

La filla de José Donoso explica la relació amb els seus pares. Un llibre dur amb conseqüències terribles.

públic, tothom les comprèn. L'herència, doncs, ha parat d'una forma elegant la trampa: ha posat els germans a treballar en els seus defectes, els ha tornat mediocres en les seves vides de luxes, els ha destapat i els ha obligat a desemascarar-se. La tensió a què es veuen sotmesos els germans Plumb per culpa de Leo dona molta força a aquesta primera novel·la ben escrita i convincent. Tots els personatges es comencen a sentir alleujats quan ja no els queda res a perdre —és el descans del perdedor que tant s'han merescut.

NIU DE PERVERSIONS

I com a teló de fons, una ciutat que caracteritza els seus personatges com ningú: Nova York. Els personatges secundaris, doncs, no deixen de ser estereotips de la societat actual de la gran ciutat: una agent literària que s'enamora d'un cretí, un ambient d'escriptors pèrfid i malintencionat, molta necessitat d'aparentar, víctimes dels atemptats de l'11-S, homes sols dedicats a la feina, mares solteres que accepten amb dignitat i no amb resignació la soledat. Tot el catàleg de personatges moderns que ofereix una ciutat com Nova York a disposició de la història. Els germans Plumb, personatges d'un temps actual, es mouen per la ciutat i les seves vides com la protagonista de *La piedra de moler*, de Margaret Drabble: acomplexats, però resolutius.

La família és un niu de perversions. Els germans Plumb són un niu de perversions, i no tenen més remei que tocar fons. És la manera en què Cynthia D'Aprix Sweeney aconsegueix alleugerir-los el pas, tornar-los menys patètics. *Tot queda en família* és un bon catàleg de personatges víctimes dels llaços familiars i sobretot de les exigències socials i personals. Leo, Melody, Jack i Bea no hi han guanyat gaire, i ni tan sols importa gaire el que han perdut. Això és el que els cou més.